

for 10de Breeds (Sesken), fordi han saa stærkt eller i alt Fald med saa stor Etkræfte som nogen Anden har anset over, at jeg har foreslaaet Driften af de jydsk-sjyenske Baner overdragen til et Forpagtningselskab paa en bestemt og længere Tid, nemlig paa 14 Aar. Længden af dette Tidsrum er een af de Hovedindvendinger, der her i Salen ere gjorte imod hiin Overdragelse; men jeg troer, at, hvad jeg nu her har anført imod Bortforpagtningen paa Aaremaal, ogsaa har sin fulde Sandhed med Hensyn til hiin Overdragelse. Jeg er overbevist om, at vi nødvendigviis maae komme til at vælge imellem enten selv at drive Banerne eller at bortforpagte dem paa en noget længere Tid end et Aar eller med en noget længere Opfigelsesfrist end kun et Aars, dersom vi ville have et nogenlunde anstændigt Udbytte af Bortforpagtningen; og dersom vi ville have en Sandshulighed, for ikke at sige Visshed for, at dette meget bethdelige Activ, som vi saaledes overlade i en Forpagters Hænder, bliver ordentligt behandlet, hvad man kun kan vente, at det vil blive af en Mand, der gjennem en længere Tid selv skal bruge det. — Dersom Udtrykket i det foreliggende Lovforslags § 2 var lidt anderledes, vilde jeg i dets Bemyndigelse til en Bortforpagtning paa kort Aaremaal iøvrigt dog see en virkelig Binding for Regjeringen, nemlig, dersom § 2 var affattet saaledes, at det skulde staae Regjeringen frit for at bortforpagte Banerne, selv om den ikke kunde finde en Forpagter til dem lige i det samme Dieblit, da Udløsningen af det nuværende Driftselskab fandt Sted. Saaledes som Ordlyden af § 2 er, kan jeg imidlertid ikke see rettere, end at det kun er til det Tidspunkt, da det danske Driftselskab ifølge Bestemmelsen i Lovforslagets § 1 er ophævet, at Bortforpagtning skal kunne see, og at altsaa det Alternativ er udelukket, at Staten kunde indløse Banernes Drift f. Ex. nu til April, dernæst selv drive dem indtil November, eller indtil der kunde findes et passende Selskab at overdrage Driften til, og saa overdrage Driften til dette Selskab. Saaledes som § 2 er affattet, kan jeg, som sagt, ikke see rettere, end at Bemyndigelsen kun gaar ud paa at vælge mellem Statsdrift og Bortforpagtning med et

Aars Varsel i samme Dieblit, som Udløsningen har fundet Sted. Jeg kunde imidlertid ønske at høre den ærede Forslagsstiller udtale sin Mening om Forstaaelsen af dette Punkt.

David: Jeg havde i mine Tanker i mit Lovforslags § 2 udtrykt mig tilstrækkeligt klart om det Punkt, som den høitagtede Indenrigsminister nu har ønsket en tydeligere Udtalelse om; men, hvorom Alting er, vil det formeentligt af hele det Foredrag, som jeg nylig holdt, klart fremgaae, hvad der har været min Tanke. Jeg sluttede nemlig mit sidste Foredrag med at sige, at det havde Hast med at faae Banerne indløste, men at det ikke havde Hast med Regjeringens Bestemmelse, om den vilde foretrække den ene eller den anden Maade at drive dem paa. Jeg har flere Gange antydnet, at Regjeringen ikke burde være bunden midlertidigt, det vil sige, indtil Banerne i Sylland og Sjy er ganske fuldbendte, og at jeg formeente, at man skulde lade vedkommende Ministerium frie Hænder med Hensyn til Driften, indtil man enten var kommen til en klarere Anskuelse, eller man havde vundet nogen Erfaring, der kunde vise det U hensigtsmæssige i selv at drive Banerne. Jeg skal imidlertid tilstaae, at jeg, idet jeg i mit Lovforslag har villet slutte mig saanær som muligt til Udtrykkene i det andet om denne Sag indbragte private Lovforslag, er kommen til at begynde § 2 paa en lidt heldig Maade, idet det i den hedder, at „fra det Tidspunkt“, da det nuværende Driftselskab var ophævet, skulde et af to Alternativer indtræde. Men, idet jeg haaber, at ogsaa mit Lovforslag maa komme til et Udvalgs nærmere Prøvelse, skal jeg sørge for der at faae dette Udtryk rettet og for at faae gibet Paragraphen en saadan Conciperung, at der ikke kan være Tvivl om den Tanke, jeg har havt.

Indenrigsministeren: Den Forklaring, som den ærede Forslagsstiller nu gav, er fuldstændigt fyldestgjørende for mig. Hvad jeg ønskede at bemærke med Hensyn til Bestemmelsen i § 2 og tillige med Hensyn til Lovforslaget i dets Heelhed, var, at jeg vel ikke antog, at Bemyndigelsen til at bortforpagte Banerne med kun et Aars Opfigelsesvarsel